

ΤΟ ΡΗΜΑ ΤΗΣ ΛΑΤΙΝΙΚΗΣ

I. Οι φωνές είναι δύο

Ενεργητική: κατάληξη -ο π.χ. amo

Μέση: κατάληξη -or π.χ. amor

II. Οι διαθέσεις είναι τέσσερις

ενεργητική amo=αγαπώ

παθητική amor=αγαπιέμαι από κάποιον

μέση amor =αγαπιέμαι από μένα τον ίδιο / me amo=αγαπώ τον εαυτό μου

(αυτοπάθεια)

ουδέτερη caleo=είμαι θερμός

III. Οι εγκλίσεις είναι τρεις: Οριστική, Υποτακτική, Προστακτική.

IV. Ονοματικοί τύποι

α) απαρέμφατο

β) μετοχή

γ) σουπίνο= ενεργητικής διάθεσης ρηματικό ουσιαστικό

δ) γερούνδιο= » » » »

ε) γερουνδιακό= παθητικής » » επίθετο

V. Οι χρόνοι είναι έξι:

Ενεστώτας = αντίστοιχος Ενεστώτας της α.ε (praesens)

Παρατατικός = » Παρατατικός » (imperfectum)

Μέλλοντας = » Μέλλοντας » (futurum)

Παρακείμενος = » Αόριστος / Παρακείμ. » (perfectum)

Υπερσυντέλικος = » Υπερσυντέλικος » (plusquamperfectum)

Συντ. Μέλλοντας = » Σ. Μέλλοντας » (futurum exactum)

VI. Οι αρχικοί χρόνοι είναι:

α) για την Ε.Φ.

Ενεστώτας: από το θέμα του σχηματίζονται και οι Παρατατικός κ' Μέλλοντας

↓
am(a)-o

↓
ama-bam

↓
ama-bo

Παρακείμενος: » » οι Υπερσυντέλικος κ' Σ. Μέλλοντας

↓
amav-i

↓
amav-eram

↓
amav-ero

Σουπίνο: απ' αυτό » κάποιες μετοχές κ' κάποιοι χρόνοι της Π.Φ.

↓
amatum

↓

Απαρέμφατο Ενεστώτα: δείχνει σε ποια συζυγία ανήκει το ρήμα, κάτι που πρέπει οπωσδήποτε να γνωρίζουμε, γιατί οι συζυγίες παρουσιάζουν μικρές διαφορές ως προς την κλίση.

↓
amāre

β) για την Μ.Φ.

Ενεστώτας Παρακείμενος Απαρέμφ. Ενεστώτα

↓
amor

↓
amatus sum

↓
amari

VII. Οι συζυγίες είναι τέσσερις. Διακρίνονται από το χαρακτήρα:

1^η: -ā → amāre 2^η: -ē → delēre 3^η: σύμφωνο/-u → legēre/ constituēre 4^η: -ī → audīre

Σε κάθε ρήμα που συναντάμε μαθαίνουμε αμέσως και τους αρχικούς του χρόνους!